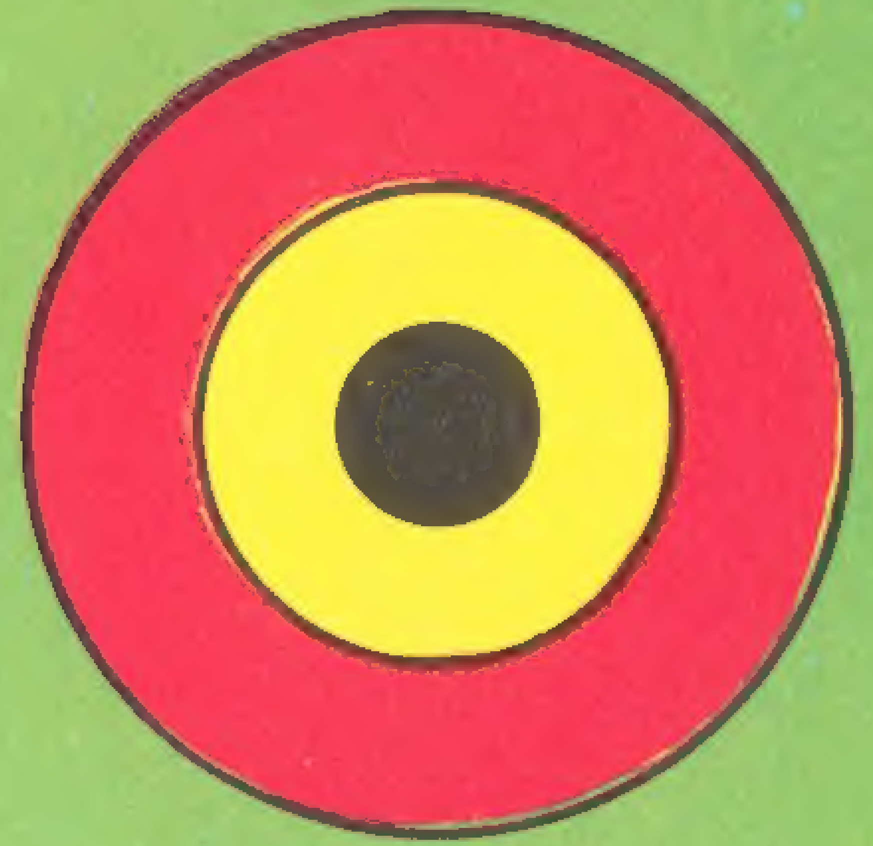

DE AVONTUREN VAN BELGMAN
DE GEBOORTE
tekeningen hugOKÉ
STANDAARD UITGEVERIJ
teksten Hugo Claus
1

DE AVONTUREN VAN BELGMAN

n°1

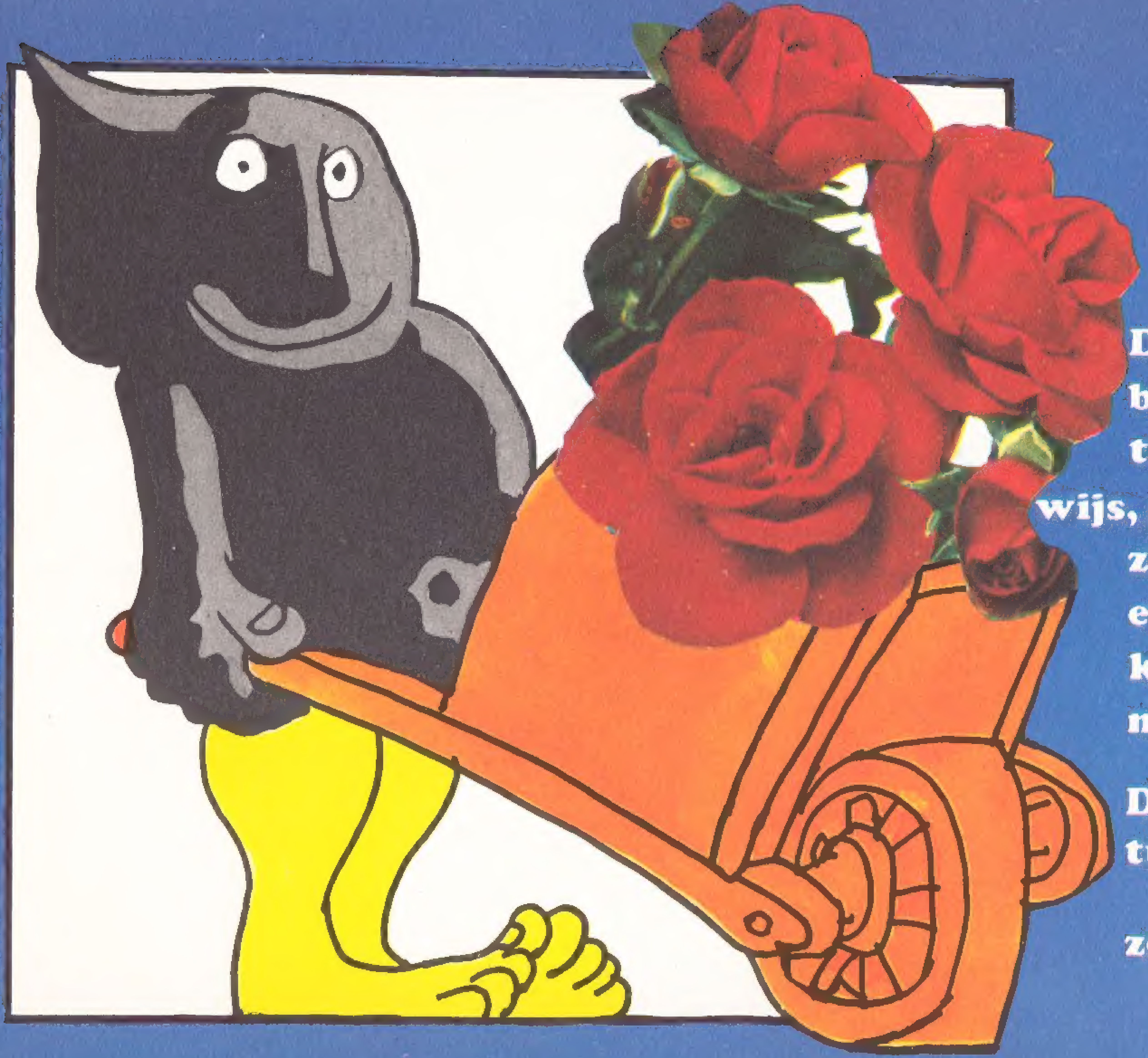

tekst
Hugo Claus
tekeningen
hugOKE

Er was eens
een land
vol bloemen
en zand en penen
en vlinders en cafeeën
en weiden
als wiegende zeeën.

Een verstrooide wandelaar
zag er geen bewoners,
zo welig groeide daar bloemkool,
andijvie en goudenregen.
De aandachtige reiziger daarentegen
kon er {vooral 's zomers} een gedegen
en bedrijvig volksken zien bewegen.

Helaas, zoals zoveel in deze wereld
{die nochtans door God zelf werd geregeld}
heerste er in dit land van melk en boekweit
een zonderlinge tweevoudigheid.

De enen waren
bedrijvig en vroom,
trouw en rechtschapen,
wijs, gezapig en bescheiden;
zij zaaiden en snoeiden
en groeven,
kordate knapen
meestal blond.

Die enen
tussen de groene
stammetjes
zo mooi zwart en geel,
heetten Vlammetjes

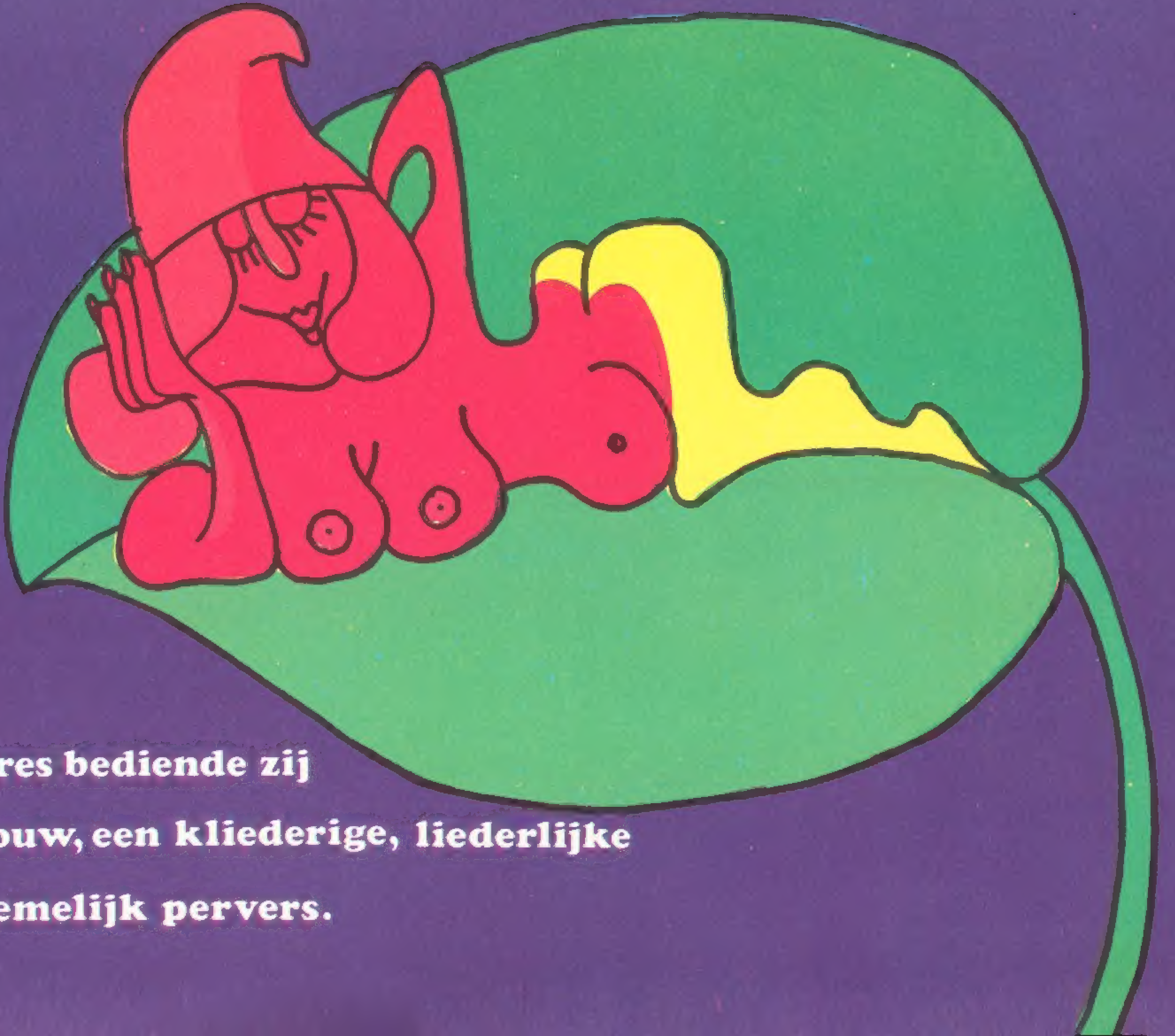
De anderen waren
dreinerig en loom
en nauwelijks uitgeslapen
of zij zaten achter de meiden
zij kraaiden of stoeiden
in de kroegen
of zaten te gapen
op hun kont.

De anderen,
die platte kwalletjes
zo vies en geel en rood,
heten Walletjes.

De Vlammetjesvrouw
was hulpvaardig
en zachtaardig
weldadig
en voorradig
vredig
en zedig,
deftig
en wettig
en haastig als een naarstige dienares bediende zij
de Walletjesvrouw, een kliederige, liederlijke
zondares, onnoemelijk pervers.

Het Stijnvlammetje murmelde:

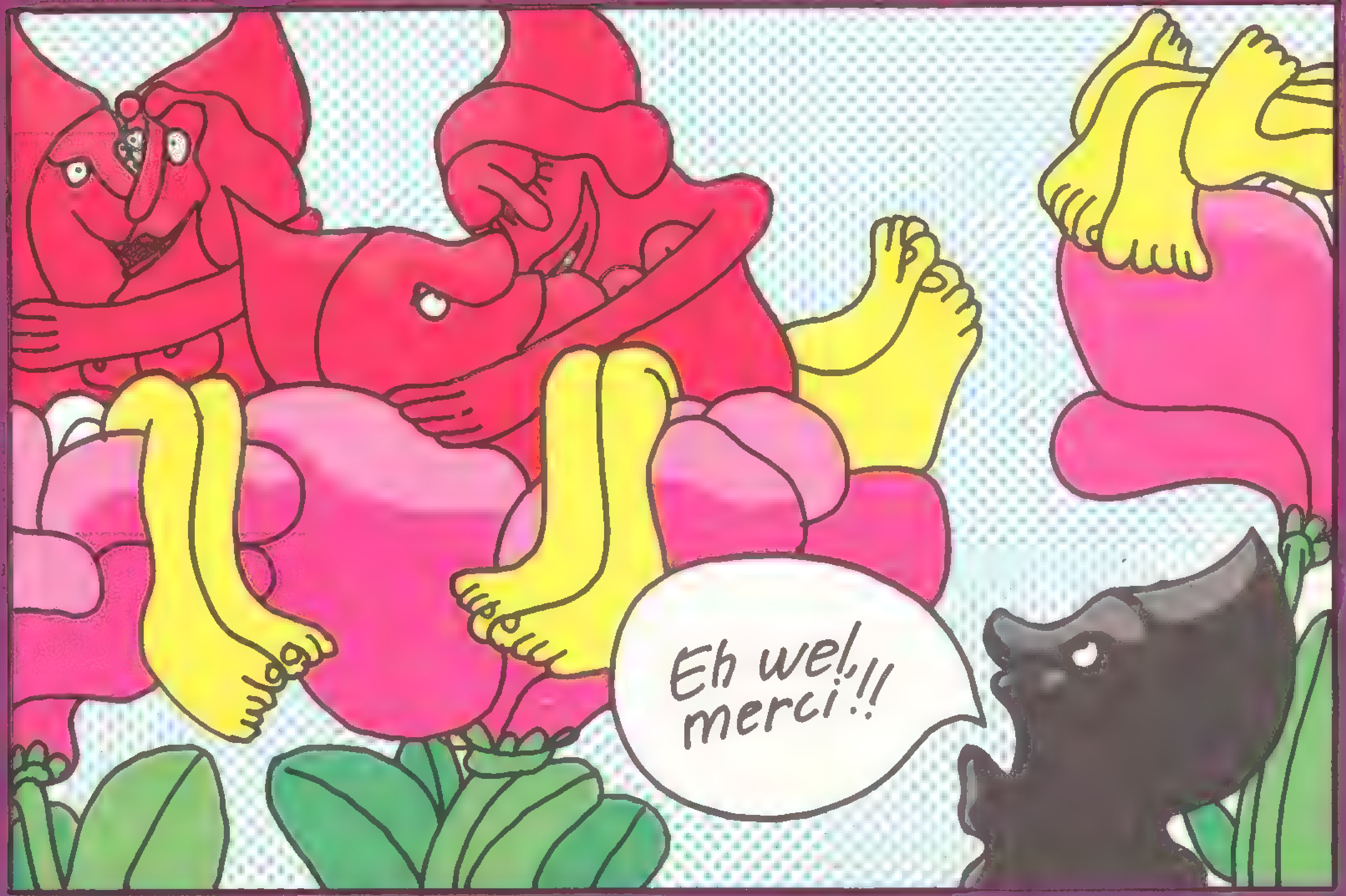

De Vlammetjes werkten niet alleen met het schuim op hun lippen, zij werkten voor de V.I.P.-pen.

Wat doet een Vlammetje als het, van het hooien en het klooien moe
naar huis komt, ten prooi aan kroost en proost en rotzooi en Moe?
Het bezint zich wat religieus
over zijn dagelijks gezwoeg
en begeeft zich dan rigoereus
naar zijn dagelijkse kroeg - of naar het Eethuis (want
zo noemt men in Vlammetjesland een restaurant)
Daar wordt gewaardeerd en genoten:
schaapszadel met reeboksaus overgoten
zwezerik en savooi op zijn Gents, parelhoenenborst
en pastei van lijsters, pens, bloedbeuling en truffelworst.
Daar wordt gedronken het hengstenbier uit de kan
dat de nieren opwekt en de spieren en de stier in de man.

Zullen wij eens kijken bij de buren?
Jazeker, voorwaar, het was te verwachten
dat zij zich in hun krolse nachten
zouden begeven aan zulke kurieuze kuren.
Bezie dat eens! In overhitte temperaturen
laat dit volk zich laveloos in de luren
leggen van zijn Zuidserse driften,
zoals daar zijn: gevrij, gelik, geflirt, gewals.
En onderaan rechts in de hoek van dit prentenboek
zit, ach, een Vlammetje te gluren, in vrij onderzoek.

Terwijl de Walletjesziel zich aldus
verspilde
in luiheid, onkuisheid en willoosheid
groeiden de Vlammetjes door pil-loosheid
aanzienlijk in getal en kweekten in het wilde.
en lieten vaak opstandige kreten horen,
zoals bvb.: "Wij willen een ijzeren
toren"
Maar vaak werd dit geweld zeer
snel bekneld,
vaak werden de smertelijke grieven
gedoofd door de herderlijke brieven
in bedarende of dreigende versie
van Zijne Eminentie Kardinaal
Merci.
...maar toen ontschoten aan de
Vlammetjesaarde
een aantal Grote Mannen met Baarden.
Zie voor hun personalia
de volgende pagina

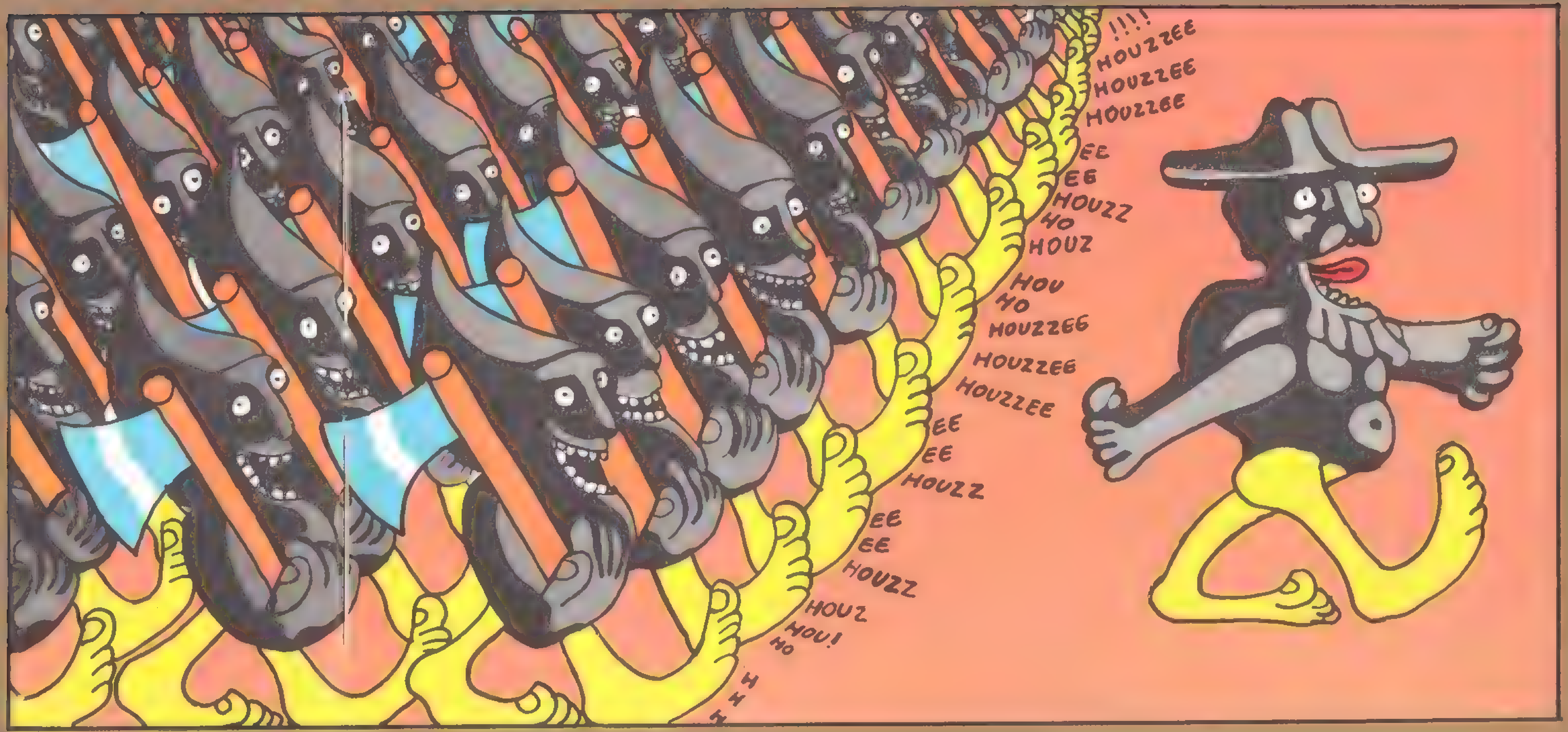

AAI
LEZE

Jan en Trien - zij wisten het niet - beminden elkander met onuit -
gesproken en schuchter gevoel, dat het hart kloppen doet bij het
minste teken; dat het voorhoofd kleurt bij het minste woord;
dat het leven verandert in enen langen droom, blauwen hemel
vol glinsterende starren des geluks en onmeetbaar diep...

BENAUWD
IK
HEM
ZE LIERE
ZIENGE

Vurig en opgetogen
Waar klinkt het eerste lied der blijheid?
Waar klinkt het eerste lied der vrijheid?

DE
STERKE
LEIDER
LEER
LAMMERE
IN
LAARZEN
LOPEN

!!!!
HOUZZEE
HOUZZEE
HOUZZEE
EE
EE
HOUZZ
HO
HOUZ
HOU
HO
HOUZZEE
HOUZZEE
HOUZZEE
EE
EE
HOUZZ
EE
EE
HOUZZ
HOUZ
HOU!
HO
H
H

En zo schoten op den duur
door de revolutionaire talenten
van de bebaarde prominenten
de Vlammetjes in een heilig vuur
en begaven zich met geweld
in de Walletjes hun veld.
Waarop de belaagden
zich prompt beklaagden
bij Marianne, hun meesteres,
of liever: hun geestelijke minnares.

Elk Vlam metje dat Marianne in de slag dorst naderen versteef het bloed in de borstslagaderen.

Toen zonden de Vlammetjes een baardig en befaamd
"connoisseur" in vrouwen, diplomatie en kunstige knepen,
een Antwerpenaar natuurlijk, Peter Pauwel genaamd
(en hij verklaarde veel plastisch
en hij gebaarde veel spastisch)
maar hij werd niet begrepen
(Toen hij sprak over "une orgie de l'esprit",
zei zij: "Je ne vous ai pas compris!")

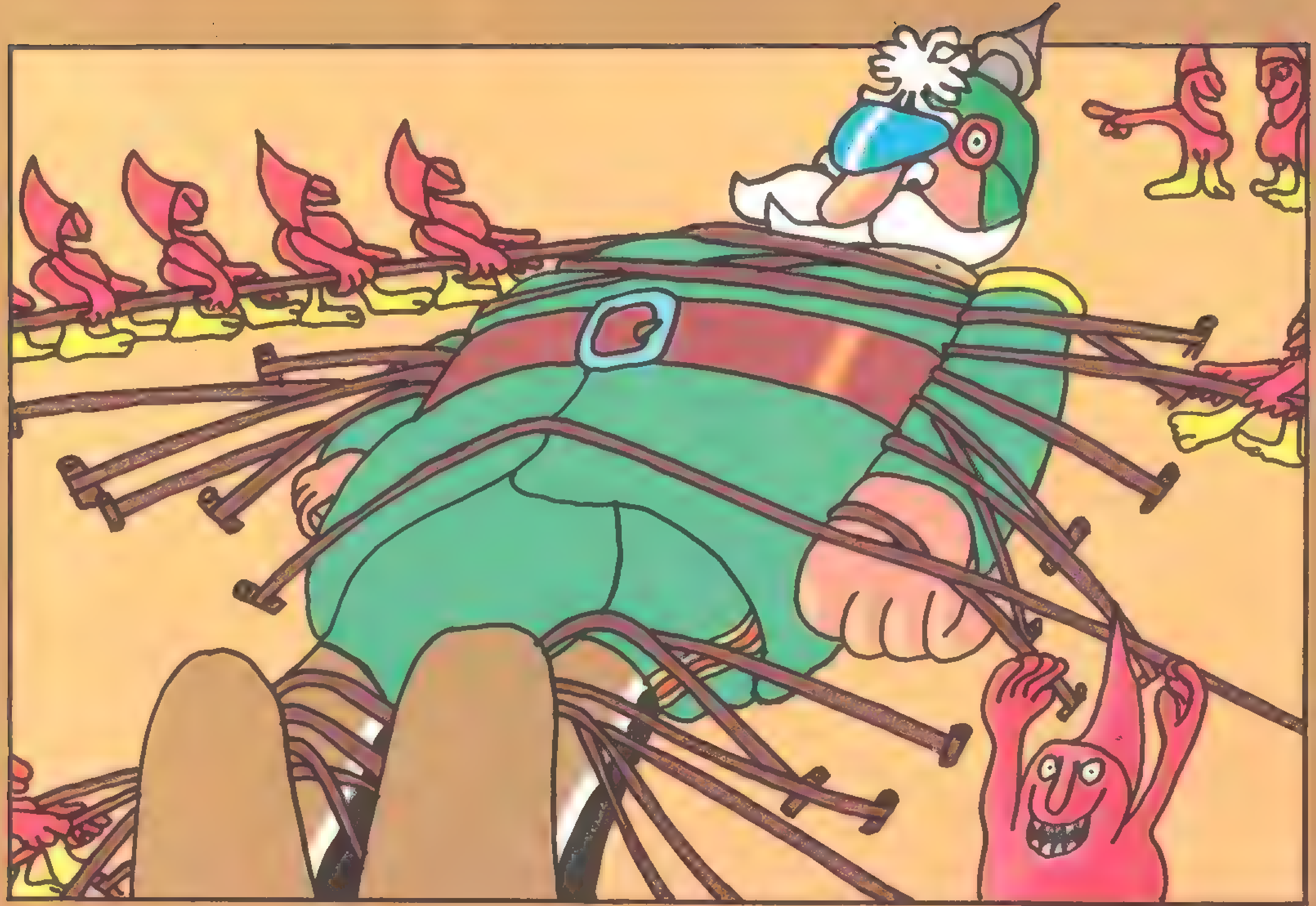

Peter Pauwel, gekwetst tot op het bot,
voelde zich mislukt, eenzaam en rot.
En onbegrijpelijk voor een professioneel,
hij verdwaalde confessioneel,
want om het Vlammetjesland voor een Zuiders gevaar te weren,
liet hij zich inviteren
door een
gevaarlijke reus in het Oosten: de Mof.

De Mof die Heinrich heette
ging zich met Marianne meten.

Vlamen und
Germanen
stehen zusammen
im Kampf
gegen den ungerechten
Mariannischen
Imperialismus!
Tu causes,
tu causes,
mon coco!

Het machtig treffen tussen hen beiden
{t.t.z. hoe Marianne Heinrich kon verleiden
haar te bestijgen en toen uit te glijden
zodat zij hem kon knevelen en kastijden}
werd op de linkerbladzijde geconterfeit,
maar de plaat werd wegens crapulositeit,
geschrapt door de N.V. De Standaard, onze uitgever,
om Uw onschuld te vrijwaren, o lezer,
want het schijnt dat gij zoveel zwoels niet kunt verdragen.
Zodat gij nu hiernaast alleen maar ziet
hoe Heinrich door die dolle Franse griet
werd platgeslagen.

Nu de Walletjes triomfeerden
en blaaskakerig regeerden
werden de Vlammetjes verstoten
en achter dikke stengels opgesloten.

O, hoor hen snikken en aan hun tralies wrikken!
Voorbij, voorbij, de leverpastei, de zwezeriken!

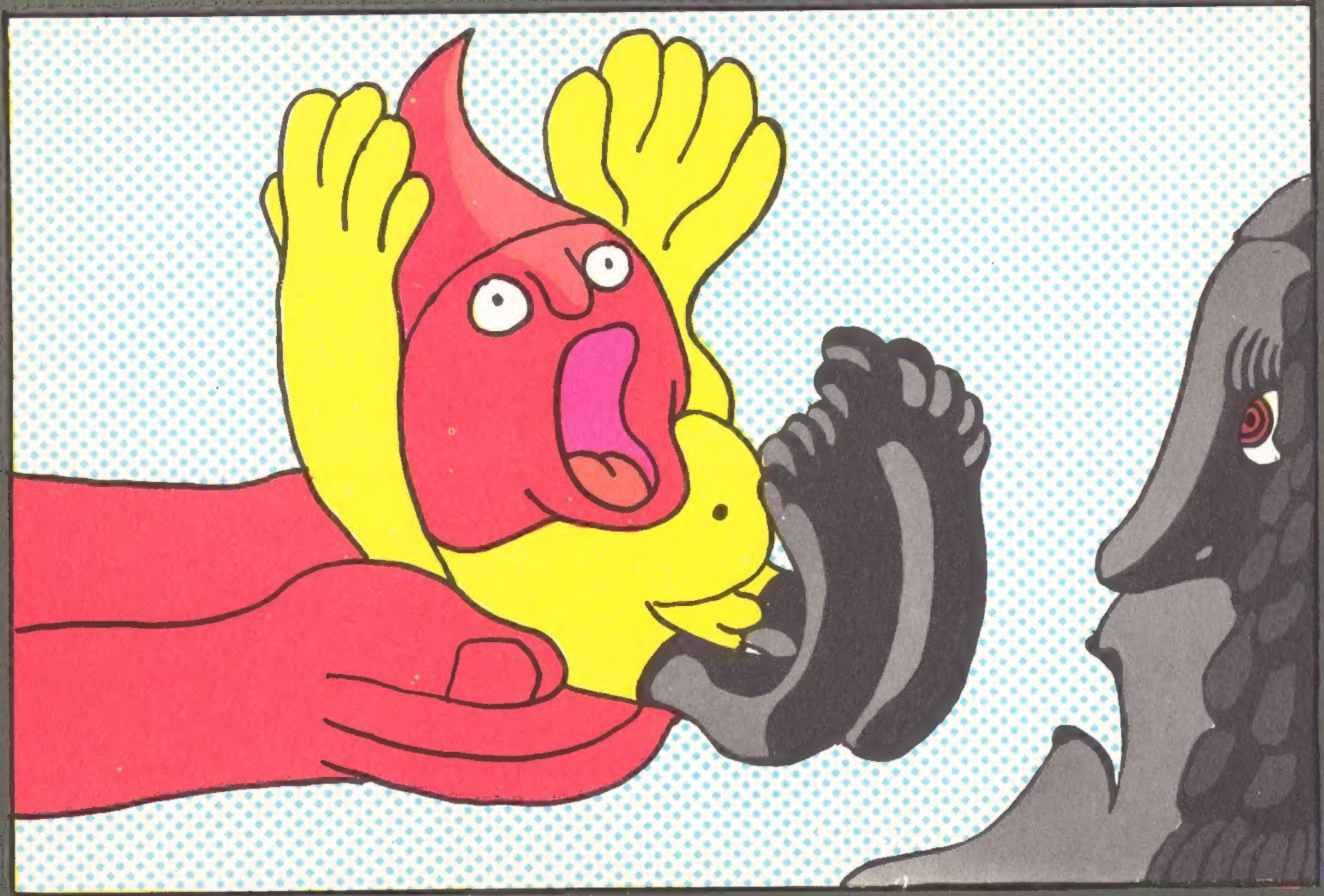
En kijk toch, hoe tot overmaat van verval en ramp
een onverlaat uit het Walletjeskamp,
een van die volksvijandige beulen,
zich vergrijpt aan Tineke van Heule,
Zij die werkte als een paardje
en nu ontdaan wordt van haar tabbaardje!

Voor haar onvrijwillige zonde
weggezonden
door de achterdeur
gaat in terreur
Tineke de wereld in
en een traan perelt in
haar ogen
die niet drogen.

En dan, in juli, geloof ik,
is 't gebeurd,
niet te geloven, sla me dood,
een kind werd geboren
in drie kleuren gekleurd
in geel, in zwart en in rood.

Kardinaal Merci ontbood
de verkrachtende krimineel
onder zijn baldakijn
en wees op het wettig
aspekt van elk seksueel
of ander samenzijn
dat een kind verwekt,
en zei: "Ik veroordeel
U beiden tot een opgewekt en rein
bestaan.
Zal 't gaan?"

Zo werd er een wicht uitverkoren

als belgman geboren

Meneer en Madame en Zoon

trachtten gelukkig te leven.

Maar dat is niet aan ieder gegeven

en hoe boon komt aan zijn loon

ziet U in de volgende boeken

waarmee wij dit alvast opdoeken.